[1]सूर्यः, [2]सविता, [3]सवित्रम्, [4]सूतः, [5]प्रसवी, [6]सूरः, इति विशेषरूपाणि। सामान्यरूपाणि **कौति**वत् (196) बोध्यानि।

(1849) "षूङ् प्राणिगर्भविमोचने"

(II-अदादिः-1031. सक. सेट्. आत्म.)

'प्राणिग्रहणमतन्त्रम्; अप्राणिप्रसवेऽपि वर्तते—**प्रसूनं** धान्यम्' इति **मैत्रेयः**। 'स्वरतिसूति—' (7-2-44) इत्यादिना इड्विकल्पो वलाद्यार्धधातुकेषु। [7]सुषूतिः,-विषूतिः-निःषूतिः-दुःषूतिः, [8]प्रसूनम्-प्रसूतम्, सुषवी, [9]प्रसवी, [10]प्रसवः, [11]सन्तानसूः, [12]सूनुः, सूतकम्, सूतका-सूतिका, इति विशेषरूपाणि। सामान्यरूपाणि धूञ्धातुवत् (906) बोध्यानि।

(1850) "षूङ् प्राणिप्रसवे" (IV-दिवादिः-1133. सक. वेट्. आत्म.)

सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिककूङ्धातुवत् (238) बोध्यानि।

---

1. सुवति प्राणिनस्तत्तत्कर्मसु इति **सूर्यः**। 'राजसूयसूर्य—' (3-1-114) इत्यत्र निपातनात् क्यप्, रुडागमश्च।
2. 'तृन्' (3-2-135) इति ताच्छीलिकस्तृन्प्रत्ययः। **सविता**=सूर्यः। प्रेरणशील इत्यर्थः।
3. 'अर्तिलूधूसू—' (3-2-184) इति करणे इत्रप्रत्ययः।
4. संज्ञायां क्तप्रत्यये रूपम्। **सूतः**=रथादीनां प्रेरकः सारथिः।
5. 'जिदृक्षिविश्रीण्वमाव्यथाभ्यमपरिभूप्रसूभ्यश्च' (3-2-157) इति इनिप्रत्ययः। **प्रसवी**=आज्ञप्ता।
6. औणादिके क्रन्प्रत्यये रूपमेवम्। **सूरः**=सूर्यः। '**सूर**सूर्यार्यमादित्य—' इत्यमरः।
7. पुरस्तात् प्रतिषेधकाण्डारम्भसामर्थ्यात् 'श्रपुकः क्विति' (7-2-11) इतीण्निषेधः। '**सुविनिर्दुर्भ्यः** सुपिसूतिसमाः' (8-3-88) इति षत्वम्।
8. 'स्वादय ओदितः' (ग. सू. 8-2-45) इत्यातिदेशिकमोदित्त्वम्। तेन 'ओदितश्च' (8-2-45) इति निष्ठानत्वम्। एतच्च पाक्षिकमिति **केचित्**। तेषां मते **प्रसूत** इत्यपि।
9. 'जिदृक्षि...प्रसूभ्यश्च' (3-2-157) इति इनिप्रत्ययः। **प्रसवी**=प्रसवशीलः।
10. 'ऋदोरप्' (3-3-57) इत्यप्प्रत्ययः। **प्रसवः** सन्तानः, पुष्पं च।
11. सन्तानं सूते इति **सन्तानसूः**। 'सत्सू—' (3-2-61) इत्यादिना क्विप्।
12. औणादिके (द. उ. 1-146) नुप्रत्यये रूपम्। प्रत्ययस्य कित्त्वात् न गुणः।